

[Pinholt.]

Landbokkommissionens Betænkning, for hans Forslag gik noget efter samme Regler som Landbokkommissionens Betænkning, men det var videregaaende. Han sagde, at alle Kommuner skulde have Lov til at opkræve 2 pCt. i Grundskyld, og for Landkommunernes Vedkommende skulde det deles paa den Maade, at Sognekommunerne skulde kunne gaa til 1,2 pCt. og Amtskommunerne til 0,8 pCt.; men naturligvis, hvis Amtskommunen ikke udnyttede sine 0,8 pCt., skulde Sognekommunerne for et Aar ad Gangen, tror jeg, det var, af Amtsraadet kunne faa Lov til at udnytte noget af det. Det var fastlagt: Saa vidt kan Sognekommunerne gaa, saa vidt Amtskommunerne og saa vidt Købstadkommunerne. Men det var faste Promiller; de laa væsentligt højere, end vi ønsker, de skal ligge, idet vi ikke mener, det er berettiget væsentligt at forhøje de Promiller — og dermed Skatten —, som den enkelte Ejendomsbesidder har regnet med, da han købte sin Ejendom. Det kan vi ikke se er rigtigt; men i øvrigt er Princippet i Virkeligheden det samme, som man fra Venstres Side har hævdet.

Lad mig nævne, hvad Landbokkommissionen foreslog. Den foreslog, at der skulde udskrives mindst 7,5 pro mille til Amts- og Sognekommuner og højst 12½. Det var den Gang udregnet som en Promille, der kunde slaa til; det var saa sent som henvend 1920, og saa skulde man synes, det var urimeligt allerede paa det Tidspunkt at gaa saa højt op, som den daværende Indenrigsminister gjorde, men det er en Sag for sig. Men altsaa, Princippet de faste Promiller har den Gang haft Tilhængere ogsaa i radikale Kredse, endog en Mand af den daværende Indenrigsministers Indflydelse har set det retfærdige deri. Man foreslog fra Landbokkommissionens Side den Gang, at Amterne skulde kunne paaligne 1½ pro mille i Bygningsskyld og Sognekommunerne indtil 3½ pro mille.

Jeg vil gerne nævne — jeg glemte vist at nævne det før —, at den Bebrejdelse, som man med Urette er fremkommet med overfor Venstre, naar vi har forhandlet de amtskommunale Skatter i foregaaende Samlinger: at Skatten vilde forskyde sig fra de velstillede Kommuner ud paa de fattige, fra de Kommuner, som har den gode Jord og den gode Bebyggelse, ud paa dem, som har den fattige Jord og den fattige Bebyggelse — at denne Bebrejdelse aldeles givet vil kunne rettes mod dette Lovforslag. Det er aldeles bombesikkert, at hver Gang man

letter Bygningsbeskatningen, skyder der sig Skatter fra de gode Egne over paa de fattige Egne, hvor de har den fattige Bebyggelse, og hvor de har en forholdsvis ringe Bygningsskat — det er lige saa sikkert, som vi er her, det kan ikke bestrides.

Med Hensyn til de nuværende Grundskyldspromiller vil jeg gerne nævne nogle faa Tal. For Sognekommunernes Vedkommende var Grundskyldspromillen i 1928—29 gennemsnitlig 9,58, den varierede meget fra Kommune til Kommune. For 1929—30 er den 9,40, saa der er altsaa foregaaet en Nedgang. Den laveste Promille fandtes i København, hvor den kun var 5. I Ringkøbing Amt havde man 6,08, og den højeste Promille havde man i Hjørring Amt, hvor den var 13,68, og i Skanderborg Amt, hvor den var 12,73. For Amtskommunernes Vedkommende var Grundskyldspromillen i 1928—29 gennemsnitlig 5,54 og i 1929—30 5,02, altsaa en Nedgang paa en halv Promille. Den laveste Grundskyldspromille havde man i Præstø Amt, hvor den var 2,48, og derefter kommer Sorø Amt med 3,09 og den højeste i Bornholms Amt, hvor den var 8,80, og i Odense Amt var den 6,40. Odense har, saa vidt jeg ved, ikke nogen Udskrivning paa Sognekommunerne.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Fisker gjorde opmærksom paa, at Sognekommunerne i 1929—30 har udskrevet 28,6 Mill. Kr. paa Grundskylden og 14,2 Mill. Kr. paa Ejendomsskylden. Det er ca. Halvdelen, der kommer ind paa Bygningsskylden. For Amtskommunerne er det ganske det samme Billede. Der er udskrevet 14 Mill. Kr. paa Grundskylden og 7,6 Mill. Kr. paa Ejendomsskylden, og det synes jeg slet ikke er noget helt galt Forhold.

Vedrørende Forholdet mellem Skat paa fast Ejendom og personlig Skat i Sognekommunerne oplyste det ærede Medlem Hr. Fisker, at der f. Eks. i Maribo Amt gennemsnitligt blev udskrevet 69,4 pCt. paa fast Ejendom. Men der er endog 29 Kommuner her i Landet, hvor der udskrives 80 pCt. paa fast Ejendom og kun 20 pCt. paa Indkomst og Formue, og deraf ligger, saa vidt jeg husker, de 16 i Maribo Amt.

Den gennemsnitlige Udskrivning paa fast Ejendom er 44,4 pCt. Men ser vi paa Ringkøbing Amt, udskrives der kun 27,1 pCt. paa faste Ejendomme og Resten som personlig Skat. Hvor kan det nu være, at Ringkøbing Amt ligger saadan, medens Maribo Amt er saa højt oppe? Jo, det har sin ganske bestemte Aarsag; og den har man kunnet spore langt tilbage i Tiden — vi kunde ogsaa